

Дітвора

Олена Пчілка

Бігла Галя по водичку
Через перелаз
Та новесеньку спідничку
Порвала в той час!
Зустріва її Оріся:
— Ой, яка біда!
Бач — зі мною не сварися!
Де ж твоя вода?
Дома битиме ще мати!
Втіха хоч куди!
Ба, вже й сльози розпустила!..
— Годі, схаменись! —
Мовить Галя.— Сестро мила,
Подруго, дивись,
Як я плачу та журюся!
Годі, не глузуй!
Я з тобою помирюся,
А ти помандруй
У село, моїй бабусі
Все ти розкажи,
Все... Що матері боюся,
Все! Біжи ж, біжи!
В нас бабуса, бач, заможна,
Дасть шагів* із п'ять,
А мені самій не можна.
Отже, я стоять
Тут, Орісю мила, буду.
Ти ж мене прости!
Вік того я не забуду!
Часом заплести
Або що потрібно буде — я допоможу.
Поміж себе й старі люди
Сваряться...— Біжу! —
Одказала їй Оріся.
І як вітерець
Полетіла.— Не журися!..
А який кінець

Був — то можна догадатися:
Буде гоже все
У тих діток, що бояться
Сварки, бо несе
Тая сварка всяке лихо!..
Треба так робить,
Щоб без сварки любо й тихо
Діткам в світі жить!

* Шаг — дрібна розмінна монета вартістю півкопійки.